

Vänner oavsett

Som medlem i den Interreligiösa gruppen hade jag chansen att demonstrera för att den nya Göteborgs moské skulle byggas. Jag gjorde det för att jag ansåg att det räcker inte med att säga att religionsfrihet råder i Sverige, utan man ska också göra något. För mig var det viktigt att demonstrera för moskébygget, såsom det var en självklarhet att jag följde den chassidiske rabbinen till Göteborgs kommun för att be om tillåtelse att ha en Chanuka-ljusstake vid Götaplatsen.

I den interreligiösa gruppen möter vi varandra: i medlemmarnas hem, och i gudstjänstlokaler. Vi har lärt känna varandras liv, behov och maträtter, och alltid med ömsesidig respekt. Vi är vänner oavsett vad världens terror och konflikter kan orsaka. Rådets medlemmar är först med att kritisera det onda och att slå vakt om de fina relationerna man har till varandra.

Jag är tacksam att jag kunde följa med på den intressanta resan till Leicester i England, där har vi sett hur var och en får praktisera sin religion med respekt. Leicester står också för inspirationen till det Interreligiösa centret i Göteborg.

Jag är också med den kvinnliga gruppen "Abrahams döttrar". Vi är judinnor, muslimer och kristna som brukar träffas och tala om olika ämnen utifrån de olika religionernas synsätt. Vi turas om och är bjudna hos varandra. Annars träffas vi i kyrkans församlingslokal.

Tack vare det Interreligiösa centret fick jag, såsom andra, chansen att besöka många tempel och gudstjänstlokaler som finns i Göteborg med omnejd. Vi är människor. Vi har olika religioner. Vi tror olika. Såsom vi har respekt för vår egen tro och religion så ska vi också ha respekt för den andres tro och religion.

Jag har varit lyckligt lottad att få vara med, och jag önskar även Dig som läser detta att få ta initiativ och lära känna den andres religion och tro. Det ger glädje och inspiration.